

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23.07.2003, sp. zn. 12 To 335/2003, ECLI:CZ:KSHK:2003:12.TO.335.2003.1

Číslo: 4/2005

Právní věta: Rozhodne-li předseda senátu, že poškození mohou svá práva v trestním řízení uplatňovat pouze prostřednictvím společného zmocněnce, pak v případě, že chtějí svá práva v tomto řízení vykonávat, musí si společného zmocněnce zvolit sami. Nejde proto o ustanovení zmocněnce poškozeného ve smyslu § 51a tr. ř. a stát není povinen hradit náklady zmocněnce podle § 151 tr. ř.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 23.07.2003

Spisová značka: 12 To 335/2003

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Náhrada nákladů zmocněnci

Předpisy: § 151 tr. ř.

§ 44 odst. 2 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Hradci Králové zamítl stížnost zmocněnce poškozených Mgr. P. R. proti usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 26. 6. 2003, sp. zn. 3 T 52/2002.

Z o d ů v o d n ě n í :

Usnesením Okresního soudu v Náchodě ze dne 26. 6. 2003, sp. zn. 3 T 52/2002, byla zamítnuta žádost zmocněnce poškozených Mgr. P. R. o úhradu nákladů poškozených, neboť ustanovení § 151 odst. 6 tr. ř. se vztahuje na případy, kdy je předsedou senátu podle § 51a tr. ř. určen zmocněnec poškozeného, který uplatnil v souladu se zákonem nárok na náhradu škody a prokáže, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady vzniklé z přibrání zmocněnce. Podle § 154 tr. ř. nelze také nárok přiznat, neboť poškození byli s celým nárokem na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních, proto nepřipadá v úvahu ani náhrada jejich nákladů.

Proti tomuto usnesení podal zmocněnec Mgr. P. R. stížnost, ve které namítá, že soud při svém rozhodování nevzal v úvahu § 151 odst. 6 tr. ř., podle něhož se přiměřeně užijí na rozhodování o výši odměny a náhradě hotových výdajů obhájce zvoleného obviněným, který má nárok na bezplatnou obhajobu nebo obhajobu za sníženou odměnu, a ustanoveného zmocněnce poškozeného s odkazem na odst. 2-5 tohoto paragrafu. Zmocněnec navrhl, aby mu byly přiznány náklady podle vyúčtování ze

dne 20. 1. 2003.

Krajský soud ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k tomuto závěru:

V trestní věci obžalovaného Š. vystupovalo mnoho poškozených, proto okresní soud ve smyslu § 44 odst. 2 tr. ř. rozhodl, že poškození mohou v této trestní věci uplatňovat svá práva pouze prostřednictvím společného zmocněnce, kterého si zvolí. Na to reagovalo množství poškozených tak, aby společného zmocněnce vybral soud, někteří poškození pak uvedli, že mají svého zmocněnce. Okresní soud oznámil poškozeným, že jako zmocněnce si mohou vybrat Mgr. P. R., dr. J. J. a P. W. Někteří z poškozených pak zmocnili právě Mgr. P. R. k jejich zastupování v trestním řízení. Ve spise jsou o tom založeny plné moci. Již z toho vyplývá, že vůbec nešlo o řízení, kde by měl být zmocněnec ustanovován dle § 51a tr. ř., neboť v tomto případě by bylo rozhodováno jen tehdy, kdyby osvědčil poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, že nemá dostatek prostředků, aby si hradil náklady vzniklé přibráním zmocněnce. Navíc k takovému rozhodnutí je nutný návrh poškozeného. Společný zmocněnec Mgr. P. R. však podal návrh na vydání rozhodnutí dle § 151 odst. 3 tr. ř. a domáhal se toho, aby mu státem byla vyplacena odměna za právní pomoc ve výši 16 200 Kč, když vychází z toho, že byl soudem ustanovený společný zmocněnec.

Zcela evidentně však zmocněnec Mgr. P. R. zaměňuje pojmy, když jako společný zmocněnec poškozených ustanoven nebyl, naopak poškození si ho jako společného zmocněnce zvolili na plnou moc. Proto vůbec nepřipadá v úvahu rozhodování podle § 151 odst. 3, odst. 6 tr. ř. tak, jak se toho advokát domáhá. Jak již bylo výše uvedeno, stát by měl povinnost zaplatit ustanovenému zmocněnci náklady jen tehdy, když by tomu předcházelo rozhodnutí podle § 51a tr. ř. V dané věci, jak již bylo výše uvedeno, tato podmínka splněna nebyla a je věcí advokáta, aby vzniklé náklady vyúčtoval poškozeným, které zastupoval.

Za této situace krajský soud stížnost zmocněnce poškozených Mgr. P. R. jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.